

Pakistan, officieel *Islamitische Republiek van Pakistan*, telt ruim 174 miljoen inwoners (2011). Het land is 19 keer zo groot als [Nederland](#) en 26 keer zo groot als [België](#). De hoofdstad is Islamabad (= 'woonplaats van de Islam'). Er wonen vele verschillende volkeren en stammen. De [Islam](#) is de overheersende godsdienst, het belangrijkste bindmiddel. 'Pakistan' betekent 'land der reinen', waarmee moslims worden bedoeld. Christenen worden er achtergesteld en verdrukt.

(De kaart kan met de muisaanwijzer worden gesleept)

Taal. - De nationale taal van Pakistan is het Urdu, feitelijk de taal van een minderheid.

Punjab is de provincie met de meeste inwoners en is in oppervlakte de tweede provincie van Pakistan. De hoofdstad van Punjab is Lahore. De meeste Pakistaanse christenen wonen in Punjab.

Religie. - Ongeveer 96% tot van de bevolking is moslim, van wie 90% soenniet, 5 tot 7% sjiïet. Behalve moslims zijn er kleine aantallen hindoes (ca. 2%)^[3] en christenen (ca. 2%)^[1]. De rest bestaat uit Sikhs, Boeddhisten en aanhangers van andere religies. Minderheden worden in Pakistan geminacht (anno 2010)^[5].

De staatsgodsdienst is de Islam, die volgens de grondwet door de overheid moet worden bevorderd. Een Adviesraad voor Islamitische Ideologie doet voorstellen voor de islamisering van de grondwet.

Regering en macht. - De centrale regering is zwak (anno 2011). Het leger en de inlichtingendienst zijn de machtigste organen (anno 2011). De militairen hebben vanaf het begin (1947) een grote rol gespeeld. Deze rol is mede versterkt door het voortdurende conflict tussen Pakistan en India over de Indiase provincie Kashmir, die een islamitische meerderheidsbevolking heeft die vanaf het begin aansluiting zocht bij Pakistan.

Gewapende groeperingen. - Het Pakistaanse leger heeft in haar strijd tegen India allerlei gewapende islamitische bewegingen gesteund. Zo ontstond er een band tussen het Pakistaanse leger en gewapende extreem-islamitische groeperingen. De radicaal-Islamitische groepen Taliban en Al-Qaeda genieten steun door het hele land en beheersen grote delen van het Pakistaanse grondgebied (2011). De Taliban voert strijd tegen alles dat en iedereen die afwijkt van hun versie van de islam, dus ook tegen de christenen in Pakistan. De Taliban worden door de overheid aangevallen in gebieden waar ze veel macht hebben. Ze reageren daarop door meer aanslagen te plegen.

Onderwijs. - In Pakistan zijn zo'n 15.000 koranscholen of madrassas (2010). Op het platteland zijn ze vaak de enige onderwijsinstelling. In deze madrassas wordt een zeer intolerante vorm van de islam onderwezen, die vijandig staat tegenover andere religies. De radicaal-islamitische taliban zijn uit de madrassas voortgekomen. De koranscholen hebben een klimaat van onverdraagzaamheid en geweld geschapen.

Recht. - Het rechtsstelsel is geislamiseerd. De blasfemiewetten uit 1986 maken het mogelijk iemand levenslange gevangenisstraf op te leggen wegens het ontwijden van de Koran, en de doodstraf wegens geringschattende opmerkingen over islam en Mohammed. De 'wet betreffende getuigenis' ('qanoun-e-shahadat'), ingevoerd in 1984, stelt dat de getuigenis van een niet-moslim tijdens een rechtszaak de helft van de waarde heeft van de getuigenis van een moslim. Een rechter mag de getuigenis van een niet-moslim weren. Dit is alles in overeenstemming met de Islamitische wet (sharia).

Vrouw. - Geweld tegen vrouwen en meisjes, inclusief verkrachting, komt vaak voor, evenals gedwongen huwelijken (2010).

“Pakistan is vandaag economisch, sociaal en religieus een puinhoop,” aldus Lawrence Saldanha, de r.k. aartsbisschop emeritus van Lahore, in 2011 ^[2].

Christenheid. - De christenen, naar schatting zo'n 2,5 miljoen ^[4] of zelfs veel meer ^[8], zijn ongeveer gelijk verdeeld over de protestantse Kerk van Pakistan (Church of Pakistan) en de Rooms-Katholieke Kerk. De meeste Pakistaanse christenen leven in de provincie Punjab.

Ze staan in een onverdraagzame en discriminerende maatschappij onder druk, worden achtergesteld en voelen zich tweederangsburgers (anno 2011). Ze lijden onder aanslagen, ontvoeringen, verkrachtingen en gedwongen bekeringen. Op de Ranglijst Christenvervolgung van Open Doors 2012 neemt Pakistan de 10e plaats in (2011: 11e plaats).

Beschuldigingen van godslastering kunnen makkelijk resulteren in geweld tegen christenen en vernieling van hun huizen. Het Pakistaanse strafrecht (artikel 295 C) legt de doodstraf op aan een ieder die veroordeeld is voor godslastering. Op grond van een getuigenis van een moslim kan een christen plotseling in een dodencel terecht komen.

Een christen die van zijn land, eigendommen of zelfs van zijn vrouw wordt beroofd door een moslim,

maakt weinig kans bij de rechter. De rechter kan zijn getuigenis weigeren of van ondergeschikt belang achten, omdat het half zoveel waarde heeft als dat van een moslim.

In december 2009 gelastten vrijwel alle Pakistaanse kerken hun kerstvieringen af als gevolg van bedreigingen.

In 2013 werden christenen in de Pakistaanse stad Peshawar opgeschrikt door een bomaanslag. Ze waren op het terrein van hun kerk bijeen voor een gezamenlijke maaltijd. Er vielen 75 doden en 200 gewonden. Niet eerder in de Pakistaanse geschiedenis was er zo'n grote aanslag op de christelijke minderheid in het land.

In 2016, op eerste Paasdag, vond een tweede zware bomaanslag op christenen plaats, een zelfmoordaanslag door de Taliban. Dit gebeurde in een park in de stad Lahore, de hoofdstad van de provincie Punjab, de provincie waar de meeste christenen wonen. Daarbij kwamen zo'n 70 mensen om, meest vrouwen kinderen, en raakten honderden gewond.

Macht. - Pakistan beschikt over kernwapens en is 's werelds vijfde grootste nucleaire macht (stand 2011).

Buitenlandse betrekkingen. - Na de aanslagen van 11 september 2001 in de [Verenigde Staten](#) steunde Pakistan niet langer het Taliban-regime in [Afghanistan](#). De natie werd een belangrijke bondgenoot van de VS in de strijd tegen terrorisme.

Pakistan is de grootste ontvanger van de Amerikaanse buitenlandse hulp (2011).

Geschiedenis

1947: Geboorte van de nieuwe natiestaat Pakistan. Voormalig Brits-Indië wordt opgedeeld in de staten India en Pakistan. Pakistan moet het thuisland worden voor de Indische moslims. Het wordt een zichzelf besturend onderdeel van het Britse gemenebest. Mohammed Jinnah, een van de stichters van de staat Pakistan, wil gelijke berechtiging van de burgers. Hij sprak in 1947: „Jullie zijn thans vrij om naar jullie tempels, moskeeën of andere plaatsen van eredienst te gaan. Jullie kaste of godsdienst is geen zaak van de staat. We starten met het fundamentele principe dat we allen burgers zijn met gelijke rechten.”^[6]

1948: Mohammed Jinnah, een van de stichters van de staat Pakistan, overlijdt.

1956: Het leger neemt het bestuur over.

1971: In Oost-Pakistan breekt een burgeroorlog uit. Onder invloed van India verklaart Oost-Pakistan zich onafhankelijk onder de naam Bangladesh.

1973: Een nieuwe grondwet wordt aangenomen.

1977: Staatsgreep onder leiding van generaal Zia ul-Haq, die een volkomen islamisering van de Pakistaanse samenleving nastreeft. De islamitische wet (sharia) wordt de nieuwe wet van Pakistan, ten nadele van de christenen en andere minderheden. Er volgt een algehele islamisering van de rechtspraak. De vrijheid van godsdienst, zoals verwoord in de grondwet, wordt voortaan uitgelegd volgens de sharia, die discriminerende bepalingen bevat.

1979: De Sovjetunie valt buurland Afghanistan binnen. Pakistan wordt daarna de belangrijkste westerse bondgenoot in de regio.

1998: Pakistan voert zijn eerste kernproef uit.

1999: Generaal Pervez Musharraf pleegt een staatsgreep, waarbij de democratische regering van Nawaz Sharif wordt afgezet. De seculiere dictator Musharraf krijgt veel steun uit het Westen en voert een pro-westers beleid, vaak tot ongenoegen van de islamitische bevolking.

2001: Het westen begint de oorlog tegen het terrorisme met een inval in buurland Afghanistan, waar de taliban de scepter zwaait en de terroristische organisatie Al-Qaeda bescherming biedt. De inval versterkt de rol van Pakistan als bondgenoot van het westen in de strijd tegen terrorisme. (De taliban is evenwel op de Pakistaanse koranscholen ontsproten.)

2009: In december 2009 gelasten vrijwel alle Pakistaanse kerken hun kerstvieringen af als gevolg van bedreigingen.

2010: Het land wordt getroffen door zeer zware overstromingen. Christenen worden achtergesteld bij de hulpverlening.

2011: Op 2 maart wordt de Pakistaanse christelijke (r.k.) minister van Minderheden, Shahbaz Bhatti, in Islamabad neergeschoten wegens zijn verzet tegen de omstreden blasfemiewet. Hij overlijdt later aan zijn verwondingen. Hij was de enige christen in het kabinet en lid van regerende Volkspartij PPP. Hij heeft zich ingezet voor hervorming van de omstreden wet tegen godslastering (blasfemie), teneinde wijdverbreid misbruik van de wet te stoppen. Bhatti had eerder doodsb bedreigingen ontvangen, doch die weerhielden hem niet, hij was bereid desnoods in het harnas te sterven. Eerder werd de gouverneur van de provincie Punjab, die ook bezwaren tegen de antiblasfemiewet had, door zijn lijfwacht gedood. Bhatti's broer volgt hem als minister van minderheden op.

In dit jaar wordt Pakistan opnieuw getroffen door zware overstromingen. Christenen worden achtergesteld bij de hulpverlening.

2013: In september worden christenen in de Pakistaanse stad Peshawar opgeschrikt door een bomaanslag. Ze zijn op het terrein van hun kerk bijeen voor een gezamenlijke maaltijd. Twee zelfmoordterroristen laten hun bommen ontploffen. Er vallen 75 doden en 200 gewonden. Niet eerder in de Pakistaanse geschiedenis is er zo'n grote aanslag op de christelijke minderheid in het land.

2016: Op eerste Paasdag vindt een tweede zware bomaanslag op christenen plaats, een zelfmoordaanslag door de Taliban. Dit gebeurt in een park in de stad Lahore, de hoofdstad van de provincie Punjab, de provincie waar de meeste christenen wonen. Daarbij komen zo'n 70 mensen om, meest vrouwen kinderen, en raken honderden gewond.

Meer informatie

Over de vlag van pakistan, zie [Vlag van Pakistan](#) op Wikipedia.

Over de christenheid in Pakistan, artikel [Christianity in Pakistan](#) op Wikipedia (Engels).

Over de verdrukking van christenen in Pakistan: artikel [Pakistan](#) bij Open Doors; artikel [Pakistan](#) bij St. De Ondergrondse Kerk.

Bronnen

Onder meer:

- Microsoft Encarta Winkler Prins Encyclopedie 2007
- Martin Janssen, [Intolerantie jegens christenen zit diep in Pakistan](#), artikel op Frieschdagblad.nl, 14 sept. 2010. De auteur is Arabist.

Voetnoten

1. ? 2% wordt genoemd in [Pakistaner dürfen keine SMS über Jesus Christus schreiben](#), nieuwsbericht op Idea.de, 19 nov. 2011.
- 2 tot 3% wordt genoemd in het nieuwsartikel [Paus spreekt met Pakistaanse president over christenvervolging](#), op KatholiekNederland.nl dd. 2 okt. 2009
2. ? [Aartsbisschop maakt vernietigende balans op van christenen in Pakistan](#), nieuwsartikel op Kerknet.be, 23 nov. 2011.
3. ? [Pakistaner dürfen keine SMS über Jesus Christus schreiben](#), nieuwsbericht op Idea.de, 19 nov. 2011.
4. ? Dit aantal wordt genoemd in: [Pakistaanse christenen zien toekomst somber in](#), nieuwsartikel op Kerknet.be, 9 maart 2011.
5. ? Martin Janssen, [Intolerantie jegens christenen zit diep in Pakistan](#), artikel op Frieschdagblad.nl, 14 sept. 2010. De auteur is Arabist.
6. ? Geciteerd in Martin Janssen, aangehaald artikel.
7. ? Sectie 295 van het Pakistaanse wetboek van strafrecht.
8. ? *Open Doors* noemt het getal van 5,3 miljoen christenen (2012). Een [bericht](#) van de Nederlandse Omroepstichting (NOS) noemde in maart 2016 het getal van 'ongeveer vier miljoen christenen'